

РЕШЕНИЕ

№ 3042

гр. София, 20.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 03.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Пламен Горелски

ЧЛЕНОВЕ: Весела Николова

Полина Якимова

при участието на секретаря Силвиана Шишкова и при участието на прокурора Ал. Павлов, като разгледа дело номер **2352** по описа за **2011** година докладвано от съдия Полина Якимова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава дванадесета, чл.208-228 от АПК, вр.чл. 63, ал. 1, изр.2-ро от ЗАНН.

С Решение /без номер/ от 29.12.2010г., постановено по н. а. х. дело № 11604/ 2008г. по описа на Софийски районен съд, СРС, НО, 102-ри състав е ОТМЕНИЛ Наказателно постановление /НП/ №37/14.04.2008г., издадено от началника на М. "А. С.", с което на основание чл.234, ал.1, т.2, ал.2, т.2 и ал.4 и чл.233, ал.4 от Закона за митниците /ЗМ/ на „Н. С.” Е. е наложено административно наказание „имуществена санкция” в размер на 7 800 лева, представляваща 100 % от митническата стойност на стоките, предмет на нарушението, а на основание чл.234, ал.4, вр.чл.233, ал.4 ЗМ са отнети в полза на държавата 1000 броя комплекти спално бельо /долен горен чаршаф с 2 бр калъфки за възглавници/ като предмет на митническото нарушение.

Така постановеното решение, в срока и по реда на чл.211,ал.1 от АПК, вр.чл.63, ал.1 от ЗАНН, е обжалвано от административнонаказващия орган /АНО/. Релевираните касационни основания са за нарушение на закона и съществени процесуални нарушения - чл. 348, ал.1, т.1 и т.2, вр.ал.2 и ал.3 НПК, вр.чл.63, ал.1, изр.2-ро ЗАНН, аргументирани подробно в жалбата.

В съдебно заседание касаторът се представлява от юрисконсулт Я, която поддържа жалбата на изложените в нея касационни основания.

Ответникът, чрез адв. Аа, оспорва жалбата и моли за отхвърлянето ѝ.

Участващият по делото прокурор от С. дава становище за неоснователност на касационната жалба.

Съдът, като взе предвид релевираните с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, провери изцяло съответствието на атакуваното решение с процесуалните правила и материалния закон, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт, подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Касационната инстанция намира за безпредметно да подлага на обсъждане възраженията на касатора, по следните съображения:

По делото е установено по несъмнен начин, че на 29.11.2007 г. от страна на „Н. С.” Е. са представени процесните стоки за оформяне под митнически режим „внос” пред служителите на митническо бюро /МБ/ „Суходол” при ТМУ - гр.С., като е подадена ЕАД №07BG005103 Н 0066863/29.11.2007г.

Препращащата норма на чл.11 от ЗАНН предвижда, че по „въпросите на вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, формите на съучастие, приготвянето и опита се прилагат разпоредбите на общата част на НК, доколкото в този закон не се предвижда друго” Безспорно давността, изключваща наказателното преследване, е обстоятелство, изключващо отговорността, доколкото я погасява. Изричните разпоредби на ЗАНН по въпросите за давността не уреждат абсолютната давност като максимално възможна продължителност на административно-наказателното производство - чл. 34 урежда сроковете за започване на административно-наказателното производство, съотв. за издаване на НП след съставянето на АУАН, а чл.82 - давността за изпълнение на наложеното административно наказание с влязъл в сила и подлежащ на изпълнение акт. Следователно в ЗАНН е налице непълнота, която се преодолява чрез субсидиарното прилагане на разпоредбите на общата част на НК на основание препращащата норма на чл.11 от ЗАНН. В този смисъл е и константната практика на АССГ като касационна инстанция.

В конкретния случай, датата на извършване на твърдяното нарушение е 29.11.2007г. и абсолютната тригодишна давност - чл.81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.5 от НК /редакция до изм. ДВ, бр. 26 от 2010 г./- е изтекла на 29.11.2010г. Разпоредбата на чл.80, ал.1, т.5 от НК е материалноправна и за нея са приложими правилата на чл.3, ал.1 и ал.2 ЗАНН - за всяко нарушение се прилага законът, който е бил в сила в момента на извършване на нарушението, а ако до влизане в сила на НП последват различни нормативни разпоредби, прилага се онази от тях, която е по-благоприятна за нарушителя. С изменението на разпоредбата на вр.чл.80, ал.1, т.5 от НК /ДВ, бр.26 от 2010г., в сила от 10.04.2010г./ се удължава срокът от 2 на 3 години, а оттук и срокът на абсолютната давност- от 3 години на 4 години и 6 месеца / чл.81, ал.3 НК/. В този смисъл изменението на разпоредбата чл.80, ал.1, т.5 от НК е неблагоприятно за нарушителите и не може да се прилага за нарушения, извършени до 10.04.2010г. С оглед на изложеното НП, в санкционната му част е незаконосъобразно и като такова подлежи на отмяна. Този резултат обуславя незаконосъобразността на НП и в останалата му част - тази, с която на основание чл. 234, ал. 4, вр.чл. 233, ал.4 ЗМ са отнети в полза на държавата 1000 броя комплекти спално бельо /долен горен чаршаф с 2 бр калъфки за

възглавници/ като предмет на митническото нарушение. Отнемането на вещите, предмет на нарушението, съответно присъждането на тяхната равностойност, когато те липсват, не е наказание, а принудителна мярка, която няма санкционен характер, а цели предотвратяването на едно бъдещо общественонеопасно поведение или изключване на възможността за извличане на облаги от извършеното нарушение. Като не е наказание, за нея абсолютната давност не намира приложение и на това основание НП, в частта му, с която се налага принудителна мярка „отнемане” на вещите - предмет на нарушението, съотв. „присъждане” на тяхната равностойност, не може да бъде отменено. Едновременно с това обаче тази мярка се постановява за извършено нарушение от конкретно лице, а налице ли е извършено нарушение, извършено ли то е виновно /при нарушители физически лица/ и извършено ли е от лицето, срещу което е повдигнато административнонаказателно обвинение, може да бъде установено само с влязло в сила НП /чл.16 НК, вр. чл.11 ЗАНН/. Следователно погасяването на възможността за реализиране на административнонаказателната отговорност чрез влязло в сила НП пречатства и възможността за постановяване на принудителна мярка „отнемане” на вещите, предмет на нарушението, съответно - „присъждане” на тяхната равностойност, когато отнемането на вещите в полза на държавата е невъзможно.

По изложените съображения обжалваното въззивно решение, с което е било отменено изцяло издаденото НП, следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл. 221,ал.2, предл.1 от АПК, вл.чл.63, ал.1, изр. второ от ЗАНН, Административен съд С.-град, VI касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА Решение /без номер/ от 29.12.2010г., постановено по н.а.х.дело №11604/2008г. по описа на С районен съд.

Решението не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ :

ЧЛЕНОВЕ

: 1.

2.